

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/85/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6724201960
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6724201960.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a sudcov Mgr. Martina Štubniaka (sudca spravodajca) a Mgr. Stanislavy Salajovej, v spore žalobkyne A. B. C., D. E., narodenej XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom E. XXXX/X, XXX XX F., právne zastúpenej JUDr. Ivom Osvaldom, advokátom, so sídlom Trhová 1, 960 01 Zvolen, proti žalovanému G. H., narodenému XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom Zvolen, s prechodným pobytom I. J. XXX/XX, B. K., zastúpenému opatrovníčkou L. H., narodenou XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom M. XXXX/XXX, XXX XX F., právne zastúpenou Mgr. Katarínou Milanskou, advokátkou, so sídlom Francisciho 1044/6, 960 01 Zvolen, o návrhu žalobkyne na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 18C/36/2024-36 zo 06. mája 2024, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu mení tak, že návrh žalobkyne na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamieťa.

II. Žalovanému náhradu trov prvoinstančného konania voči žalobkyňi nepriznáva.

III. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinstančný súd“) napadnutým uznesením nariadil zabezpečovacie opatrenie, ktorým v prospech žalobkyne zriadil záložné právo k bytu žalovaného vedenému na LV č. XXXX k. ú. F. ako byt č. XX na 7. poschodí vo vchode č. X bytového domu súp. č. XXXX na ulici A. N. F. (so spoluvlastníckym podielom o veľkosti 5837/1190280 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu), a to za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobkyne vo výške 11.300,- Eur s príslušenstvom uplatnenej z titulu bezdôvodného obohatenia v konaní sp. zn. 14C/172/2016. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobkyňi trovy konania o zabezpečovacom opatrení v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o ich výške.

2. Súd prvej inštancie mal na podklade návrhu žalobkyne a pripojených listinných dôkazov za osvedčené splnenie podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia podľa § 343 a § 344 v spojení s § 324 ods. 1 až 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) majúc za to, že žalobkyňa osvedčila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnený voči žalovanému v konaní sp. zn. 14C/172/2016 predstavujúci investície do predmetného bytu žalovaného, ktorý bol za jeho vlastníka určený v konaní sp. zn. 15C/183/2011 z dôvodu neplatnosti zmluvy, ktorou ho previedol na tretiu osobu a tá zas na žalobkyňu. Popri tom súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa osvedčila aj existenciu reálnej obavy, že bez nariadenia zabezpečovacieho opatrenia bude prípadná exekúcia ohrozená prihliadajúc na výšku pohľadávky a majetkové pomery žalovaného, ktorý nevlastní inú nehnuteľnosť a ktorý by sa v prípade predaja, resp. zaťaženia bytu mohol vyhnúť plneniu žalobkyňi, pričom bez zabezpečenia bytu by došlo

k ohrozeniu budúcej exekúcie. Nariadenie zabezpečovacieho opatrenia považoval súd prvej inštancie v danej situácii za svojou povahou primeraný zásah do vlastníckeho práva žalovaného. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na úspech žalobkyne.

3. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý namietal, že nariadené zabezpečovacie opatrenie predstavuje neprimeraný zásah do jeho vlastníckeho práva, lebo z jeho doterajšieho konania nijak nevyplýva, že by sa pokúšal byť odpredať. Žalobkyňa osvedčuje len výšku uplatnenej pohľadávky, ale nie ohrozenie exekúcie. Okrem záložného práva zabezpečujúceho hypotekárny úver čerpaný žalobkyňou nie je byt zaťažený žiadnym vecným právom v prospech tretej osoby ani žiadnou exekúciou, pričom hodnota bytu 120.000,- Eur dokazuje, že prípadná exekúcia pohľadávky žalobkyne vo výške 11.300,- Eur nie je bezprostredne ohrozená. Zriadené záložné právo síce nebráni prevodu bytu, ale znižuje jeho trhovú hodnotu v prípade, že sa ho rozhodne prediť z dôvodu uspokojenia judikovanej pohľadávky žalobkyne. Nijak nebolo osvedčené, že by znižoval svoj majetok alebo sa vyhýbal či sa bránil plneniu žalobkyne, resp. že by chcel byť odpredať alebo zaťažiť v prospech iného, teda nebolo osvedčené ohrozenie exekúcie. Navyše, súd má rešpektovať zásadu proporcionality a v danom prípade ide o výrazný nepomer, lebo pohľadávku žalobkyne vo výške 11.300,- Eur s príslušenstvom zabezpečuje záložné právo k veci v hodnote 120.000,- Eur. Z týchto dôvodov žiadal žalovaný uznesenie prvoinštančného súdu zmeniť a návrh žalobkyne zamietnuť (a priznať náhradu trov odvolacieho konania).

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadala uznesenie potvrdiť a priznať jej plnú náhradu trov odvolacieho konania. Trvala na tom, že osvedčila tak dôvodnosť svojho nároku, ako aj podmienku, že exekúcia by mohla byť ohrozená. Jej obavu zo zmarenia exekúcie potvrdzuje sám žalovaný v podanom odvolaní, v ktorom sa stavia do pozície poškodeného, hoci sám svojim konaním i nezodpovedným prístupom rodiny spôsobil súčasný stav a to v konečnom dôsledku bude viesť k ohrozeniu exekúcie, ak dobrovoľne nesplní zažalovanú pohľadávku. Pokiaľ ide o neprimeranosť zásahu do jeho práv, záložným právom nie je obmedzený v užívaní ani v nakladaní s bytom, pohľadávka nie je malá, žalovaný je invalidný dôchodca s mesačným príjmom 282,20 Eur ako uvádza v odvolaní a okrem bytu nič nevlasťní a je teda malá pravdepodobnosť, že jej pohľadávku dobrovoľne uhradí, keď aj podanie odvolania žalovaným svedčí o jeho záujme byť odpredať. Žalobkyňa potom poukázala na priebeh doterajších súdnych konaní opakujúc, že byt nadobudla v dobrej viere, zrekonštruovala ho, obývala s deťmi a manželom a po takmer 13 rokoch o byt prišla a teda návrh podala preto, aby nestratila možnosť domáhať sa aspoň práva na vrátenie investovaných prostriedkov.

5. Na základe odvolania žalovaného krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil a návrh žalobkyne na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol v súvislosti s čím v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP rozhodol aj o náhrade trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

6. Odvolací súd po oboznámení sa so spisom dospel k záveru o dôvodnosti podaného odvolania.

7. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením vyhovel žalobkyňou podanému návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, čo odôvodnil v podstate tým, že žalobkyňa osvedčila dôvodnosť svojho nároku, t. j. vynaloženie investícií do bytu, ktorý bol neskôr súdom určený za vlastníctvo žalovaného a osvedčila aj obavu z ohrozenia exekúcie (s tým, že zriadenie záložného práva k bytu žalovaného súčasne nie je zásahom neprimeraným).

8. Odvolací súd sa so záverom prvoinštančného súdu o existencii obavy z ohrozenia (prípadnej) exekúcie nestotožňuje. Aj keď možno súhlasiť s prvoinštančným súdom v tom, že nárok žalobkyne možno považovať za osvedčený (voči čomu v konečnom dôsledku nenamietal ani žalovaný v podanom odvolaní), nie je správny jeho záver o osvedčení reálnej obavy z ohrozenia exekúcie.

9. Súd prvej inštancie nesprávne právne vyhodnotil splnenie podmienky nariadenia zabezpečovacieho opatrenia vyplývajúcej z ust. § 343 ods. 1 CSP, ktorá spočíva v tom, že musí existovať reálna obava z ohrozenia exekúcie. Podmienkou pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia totiž nie je len osvedčenie toho, že žalujúca strana má proti žalovanej strane pohľadávku (či už judikovanú alebo takú, ktorá by mohla byť judikovaná neskôr ako je tomu v prejednávanej veci), ale aj osvedčenie toho, že

prípadná exekúcia voči žalovanému je reálne a bezprostredne ohrozená. Ide o podmienky, ktoré musia byť splnené kumulatívne a teda nesplnenie čo len jednej z nich neumožňuje súdu zabezpečovacie opatrenie nariadiť.

10. Súd prvej inštancie skúmajúc existenciu obavy z ohrozenia exekúcie poukázal v tejto súvislosti len na výšku pohľadávky a majetkové pomery žalovaného, ktorý nevlastní inú nehnuteľnosť. Z toho ale podľa odvolacieho súdu nemožno vyvodiť hrozbu neúspechu exekúcie. Na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je potrebné osvedčiť, že žalovaný chystá alebo už realizuje také úkony, ktoré smerujú ku sťaženiu alebo úplnému zmareniu exekúcie a v prejednávanej veci tomu tak nebolo. Odvolací súd konštatuje, že žalobkyňa v podanom návrhu a ani následne v rámci svojho vyjadrenia k odvolaniu neuviedla nič čo by opodstatňovalo obavu, že po jej prípadnom úspechu v spore sp. zn. 14C/172/2016 bude vymoženie jej nároku ohrozené. V návrhu žalobkyňa poukázala iba na výšku pohľadávky a na to, že predmetný byt je v podstate jediným majetkom žalovaného, avšak neuviedla nič, čo by osvedčovalo, že žalovaný mieni s bytom manipulovať. Teda na tomto základe nebolo možné bez ďalšieho založiť poskytnutie ochrany zabezpečovacím opatrením ako to urobil súd prvej inštancie. Žalovaný dôvodne v odvolaní poukazoval na to, že žalobkyňa neosvedčila, že by znižoval svoj majetok, resp. robil kroky, aby zmaril uspokojenie jej pohľadávky.

11. Žalobkyňa teda neosvedčila žiadne také konanie žalovaného, ktoré by vzbudzovalo reálnu obavu, že v prípade judikovania jej pohľadávky bude táto nevyhnutnou, resp. jej vymoženie bude sťažené. Vyslovila len domnienku, že by sa žalovaný mohol zbaviť svojho majetku, neoznačila však ani jeden konkrétny krok žalovaného, ktorý by vyvolával obavu z ohrozenia úspešného priebehu exekúcie a bez toho nie je možné nariadiť zabezpečovacie opatrenie. Pokiaľ žalobkyňa uviedla, že (aj) podanie odvolania žalovaným svedčí o jeho záujme byt odpredať, takýto záver urobiť nemožno, lebo nič nesvedčí o snahe žalovaného smerujúcej k jeho predaju. Odvolací súd konštatuje, že z obsahu spisu nezistil nič, čo by vzbudzovalo bezprostrednú obavu o úspech budúcej exekúcie. Preto bolo nadbytočné zaoberať sa otázkou proporcionality nariadeného zabezpečovacieho opatrenia, keďže tento aspekt by zohrával úlohu iba v prípade osvedčenia obavy z ohrozenia exekúcie. A tomu tak v prejednávanej veci nebolo.

12. Odvolací súd z uvedených dôvodov zmenil rozhodnutie prvoinštančného súdu a návrh žalobkyne na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.

13. Keďže odvolací súd zmenil rozhodnutie prvoinštančného súdu, musel podľa ust. § 396 ods. 1 a 2 CSP rozhodnúť o trovách celého konania (prvoinštančného aj odvolacieho konania). Nakoľko bol návrh žalobkyne zamietnutý, bol žalovaný plne úspešnou stranou a preto mu odvolací súd s použitím ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP priznal voči žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, keďže v prvoinštančnom konaní mu žiadne trovy nevznikli (jeho prvým procesným úkonom bolo odvolanie proti uzneseniu prvoinštančného súdu). O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.